

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การเลี้ยงสุกรหลุมบนพื้นที่ปลูกด้วยวัสดุเศษเหลือทางการเกษตรหนา 1 ม. ในช่วงที่สุกรมีน้ำหนักตัว 15-90 กก. ควรให้สุกรมีพื้นที่ 2 ตร.ม./ตัว หรืออย่างน้อยที่สุดไม่ต่ำกว่า 1.2 ตร.ม./ตัว เพราะจะทำให้สมรรถภาพการผลิตดีกว่าและมีต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักเพิ่มต่ำกว่าในคอกที่มีพื้นที่ 0.8 ตร.ม./ตัว อย่างมีนัยสำคัญ และไม่มีปัญหาการสูญเสียอันเนื่องมาจากสุกรตาย หรืออาจทำการเลี้ยงสุกรระยะเล็ก-รุ่น (น้ำหนักตัว 20-60 กก.) ในคอกที่มีพื้นที่ 1.0 ตร.ม./ตัว แล้วย้ายไปเป็น 2 ตร.ม./ตัว ในระยะขุน (น้ำหนักตัว 60-90 กก.) ก็ได้ เพราะให้สมรรถภาพการผลิตดีกว่า และไม่มีปัญหาเรื่องอัตราการตายเหมือนกลุ่มที่เลี้ยงโดยใช้พื้นที่ 0.6 และ 1.2 ตร.ม./ตัว ในระยะเล็ก-รุ่นและระยะขุน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่าปุ๋ยหมักที่ได้มีปริมาณเพิ่มขึ้นตามจำนวนสุกรที่เลี้ยงต่อคอก แต่คุณสมบัติทางเคมีของปุ๋ยหมัก เมื่อพิจารณาในแง่ของธาตุอาหารหลัก (ความเข้มข้นของ N, P และ K) นั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่ว่าจะใช้พื้นที่ 0.8 หรือ 1.2 หรือ 2.0 ตร.ม./ตัว และปุ๋ยดังกล่าวมีธาตุอาหารหลักสูงกว่าค่ามาตรฐานของปุ๋ยหมัก แสดงว่าปุ๋ยหมักที่ได้จากวัสดุรองพื้นคอกสุกรมีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้ในการปลูกพืชหรือจำหน่ายเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่งได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ มีประเด็นที่จะเสนอให้ผู้ที่จะศึกษาต่อไป ดังนี้

1. การเลี้ยงสุกรหลุมในระยะเล็ก น้ำหนักตัวไม่เกิน 40 กก. สามารถใช้พื้นที่ต่อตัวต่ำได้ เช่น 0.6 ตร.ม./ตัว และควรย้ายไปเลี้ยงในคอกใหม่หรือขยายพื้นที่เพิ่มขึ้น ให้มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.2 ตร.ม./ตัว
2. คุณภาพของปุ๋ยหมักที่ได้จากการเลี้ยงสุกรหลุม แม้ว่าจะมีปริมาณธาตุอาหารหลักสูง แต่ในทางปฏิบัติควรนำไปหมักต่ออีกประมาณ 3-4 สัปดาห์ เพื่อให้ปุ๋ยหมักมีการย่อยสลายที่สมบูรณ์ขึ้น
3. ควรเทพื้นคอกด้วยปูนซีเมนต์ เพื่อป้องกันไม่ให้ น้ำ (ความชื้น) จากภายนอกซึมเข้ามาในคอก และเพื่อรักษาคุณสมบัติทางเคมีของปุ๋ยหมักภายในคอกไว้